

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Admirandvm vindictae divinae theatrvm

Tympe, Matthäus

Monasterii Westphaliae, 1611

Ambitio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51314](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51314)

truria ampliavit. lib. 2. Chron. Imperatorum.
 Gotscalcus Holenser. 23 partis hyem. Lyco-
 stenes in Theatro mundi. Antoninus parte 2.
 tit. 6. c. 3. §. 2. & c. Baronius vero Anno Christi
 998. ex Gotsfrido Viterbiensi qui hanc tra-
 gœdiam carmine cecinit, & Iacobus Strada in
 thesauro imp. Item Krantzius li. 4. Saxo, c. 26.
 & alij dicunt post Comitum mortem vxorem
 candenti ferro (lamina) mariti innocentiam
 purgasse cum allatum iussu Orthonis ferrum
 bene ignitum sine noxa cunctis intuentibus
 manu prehendit & tenuit. forte duobus signis
 Deus ostendit imperatoris graue erratum, ei
 enim durum erat atq; difficile illud agnosce-
 re, & vxoris propriæ infamiâ prodere, eamq;
 morti dedere.

Contrectat
 ferrum
 candens
 iniusta
 quia iusta,
 stringit vt
 flores igni-
 tum me-
 tallum.

Anno Christi 659. Longobardorum Rex
 Rodoaldus occiditur à Longobardo homine
 cuius vxorem adulterio polluerat.

*DE AMBITIOSIS QUI GRAVIS-
 simas iniustissimo Deo pœnas
 persoluerunt.*

Accidit sæpe, vt æstuans semper maioris
 gloriæ cupidine animus, quanta Dei
 largitate consecutus fuerit obliuiscens ac par-
 uipendens, atque a deo immemor vt iuges re-
 pendat Deo gratias, cum infelix altiora suspi-
 ret, spiret atq; anhelet ad summa, ipse sibi ne-
 stat laqueos, gladioq; in suâ necem exacuat,
 atq; patratorum scelerum, à se incipiens, pœ-
 nas

I.
 Baron.
 tom. 5. an.
 nal. anno
 Chr. 395.
 Vide ex-
 empl. 2. in
 iustitiæ.

nas exigit. Huius rei exemplū præbuit Ruffinus, qui Elusæ in Aquitania humili loco natus, Constantinopolim profectus adeo se in amicitiam insinuauit Theodosij imp. vt summus consecutus fuerit magistratus; vnde eo peruenit arrogantia vt generū habere conaretur imperatorem, imo ea via imperium sibi sumere pertentaret. Tales autē tantosq; cōsensus sublimiores honoris gradus infantiū plurimorū cædibus infecit, & rapinis dehonestauit. Fuit enim, vt alia silētio sepeliā, auctor ac impulsor vt Theodosius imp. præter consuetudinem moremq; suū, aduersus Thessalonicenses crudelissimè, nullo habito delectu fontium & innocentium, desæuir et. Sed haud minor inerat homini rapacitas atque immanitas, biga namque ista deprauatus animus in sui perniciē trahebatur in præceps, cū imperium sibi rapere, Arcadio imp. necē meditatur inferre, barbaros occultè sollicitare in vtriusque (orientalis & occidentalis) imperij cladē cœpit. Dū vero Arcadius ipso ingressu in imperiū nihil antiquius habet quā fidem catholicā sartam tectam seruare, atque legibus cōmunire, dumq; aduersus impietatē solerti studio leges armat, statim Ruffinus execrādi sceleris architectus miserrimè trucidatur, atque ludibrio totius populi exponitur. Nā tempus adesse ratus quo acclamaretur à militibus imperator, ex insperato appetitur infelix gladio militis, vulnusq; lethale ipsi infertur, moxq;

alij

alijs atque alijs confoditur mille vindicibus
gladijs, mille cruentatur ictibus, discerpitur
ac secatur in frustra, atque adeo totius exerci-
tus efferata rabies in ipsum solum conuerfa
conceptum ante diuque retentum in stoma-
cho euomit repente odium. At nec caruit
digno triumpho tanta de expugnata prodi-
tione victoria. Membra siquidem Ruffini in-
ter milites partita singula singulis distributa
pro trophæis cum pompa ab exercitu refere-
bantur in urbem (Cōstantinopolim): emine-
bat vero inter ea caput impositum pilo. Sed
& iucundum afflicto populo spectaculū Ruf-
fini dextra præbuit, quæ à milite secta, cum
ex ipsa sectione nerui qui mouent articulos
prominerent, ijsdem vel attractis, vel remis-
sis, manus ipsa claudi poterat & aperiri, lu-
dulque militi facta est, conuerfaque in ludi-
brium Ruffini rapacitas, cum miles eandem
pansam tendendo, mendicare Ruffinum obo-
lum dictitaret, oblatoque palmæ obolo, tra-
ctis mox neruis, attractis strictisque digi-
tis eum à Ruffino auide acceptum significa-
ret.

Hunc ca-
sum doctis
cecinit ver-
sibus Clau-
dianus.

Pœna iu-
sta iniquis-
simi pro-
ditoris.

S. Hieron.
ep. 3.
Zosim^o li. 5.
Marcelli
nus in
Chronico.

Vere terribilis Deus in consilijs super fili-
os hominū. Qui innocentiū sanguinem spar-
serat, & in Thessalonicentium necem exerci-
tum in circum immiserat ipse ab exercitu
circundatus militū omnium confossus est ar-
mis: qui insatiabili cupidine auri prouincia-
rum exhauserat facultates obolos mendicat

Psal. 65.

1.

2.

3. mortuus: ambiens iniustam purpuram proprio statim sanguine apparuit purpuratus: de-
 4. niq; super omnes exaltatum caput diademate exornandum cæteris omnibus eminentius in urbem euehitur super pilum. Ethnicus Claudianus ex huiusmodi Ruffini supplicio didicit esse superis prouidentiam, vnde ait:

— iam non ad culmina rerum

Baron. to. 7
 anal. an.
 Chr. 555. *iniustos creuisse queror; Tolluntur in altum, vt lapsu grauiore ruant, &c.*

2. Vigilius Papa iusto Dei iudicio in insula (Sicilia) defunctus est, confectus ærumnis ex morbo, quia coegerat S. prædecessorem suum Siluerium deportatum in insulam (Palmariam) illic animam exhalare. Qui enim, gloriæ turbine agitato, malis artibus ad pontificatum sibi parauit ascensum, ipsum adeptus, immensis semper agitato fluctibus, inuisus imprimis imperatori (Iustiniano) cuius gratiam tot studijs demerere conatus fuit, Orientalibus haud gratus Episcopis, aduersus quos diu multumq; certauit, sed & occidentalibus redditus execrabilis, quod in sententia nõ stetit: tandem cum è procellis in portum sibi visus est appulisse, pedemq; alterum in urbem (Romam) à qua diu abfuerat propemodum intulisset, in via mori cogitur immensis confectus ex calculi morbo doloribus.

Vigilius dū
 est Pontifex
 vitæ
 periodus.

3. Anno Christi 411. Constantinus tyrannus captus est & occisus, cuius filium Constantem Gerontius interemerat. Expende autem, ait

Cæsar

Cæsar Baronijs, quàm terribilis sit Deus in consilijs super filios hominum. Nam Constantinus, qui constantem filium iam professione monachum, vt crearet Cæsarem, eduxit Monasterio, ipse ne occideretur compulsus est fugere ad Ecclesiam & initiari presbyteratu. Et male vterq; perijt qui Deum posthabuerunt imperio.

Brunichildem Reginam Francorum Clotharius Rex ignobiliter camelo impositam hostibus gyrando monstravit postq; indomitum equorú caudis irretitam miserabiliter vita priuauit. Nonnulli eã vnus indomiti equi caudę alligatam tradunt, sicq; miserando modo raptatam mori calcibus equi coactam. Iubet, ait Aimoinus, immitem exhiberi equum, crinesq; miserimæ Reginæ cum brachijs caudę equi alligari, ac demũ ad cursum concitari. Sicque primo impetu currentis equi calcibus cerebrum dispersum, reliqua vero membra per aspera quæq; sentibus, rupibusq; protracta loca dissipata sunt. Hunc consecuta est finem scemina suorum propinquorum cadibus per multa añorum spatia exatiata, decem namque Reges eius opera & consilio fuerunt extincti. Tanta illius scelera tolerauit Deus, vsq; dum in seruos suos non est furens scemina debacchata. Has ipsa messuit fruges ex mundanæ prudentiæ semine, quæ nihil non tentauit facinoris vt regnaret, possetq; mori Regina, talemq; triumphum meruit ex mul-

A 5 triplici

4.
Ionas in
vita S. Co
lumb. c. 28

li. 4. c. 1.

Crudelitas
punitur.

tiplici cæde coniunctorum, ac tali morte obire diem illa quæ Dei seruos hostiliter est persecuta.

f.
In Chron.
ordinis Fr.
prædicat.
in comm.
fol. 199.

Quam effi-
cax sit præ-
sentia cor-
poris Do-
minici.

Circa annum dom. 1370. accidit Neapoli in cõuentu S. Dominici (inquit F. Anton. Senensis) vt refectionis locum ingrederetur cui erat illius cura cõmissa, qui mox in ingressu videt illum fratribus circumquaq; refertum & illi cappas habebant indutas & tanquã hora foret collationis faciendę & illã expectarent, sedebant. Accurrit ille sine mora ad Priorem & illud ei aperit. Prior fratrem delirum putat vel somnia narrantem, attamen dum vrgetur, vadit, videt, & credit, & ille quoq; turbatur & rē mox confert cū monasterij grauioribus Patribus & prudentioribus, de quorũ cõsilio sacras vestes assumit, & sacrum Christi corpus deferendo toto cõuentu comitante se illuc cõfert, & ad illũ sermone directo qui honoratiore loco sedebat, eos adiurat vt aperiant quinã sint & ad quod venerint, & quid velint: & vt ad hæc respõdeant illis præcipit in nomine illius Domini quem gestabat in manibus. vt autem quando Prior corã illis comparuit cū venerabili sacramento illi omnes assurrexerunt quidẽ & capita inclinarunt, captiua tamen taliter demittentes vt eum minime viderent, & hoc facto iterũ sederunt: ita iussi à Priore vt respõderent ad proposita, inclinarunt. Tãdem qui inter eos videbatur præcipuus respondens dixit: quod ipsi omnes fuerant eiusdem ordinis
reli-

religiosi & pro maiori parte Magistri, Priores, Superiores, Baccalaurei, Lectores, & alij officijs donati, & quod omnes damnationis sententiam acceperant, quoniã ambitio multa, superbia, inuidia, & alia huius generis vitia eos fecerant damnatione dignos. Sed quod diuina permittente clementia iussi fuerat illuc venire, vt eos & vniuersos ordinis cultores comonefacerent vt suæ vocationi facerent factis. Nam illi quia minime id præstiterant, omnes damnati erant, & flammis cremabantur æternis. Et in signum huius cuncti in eos aspicerent. Et hoc dicto omnes illi cappas aperuerunt, & singuli eorum flâmis circumcincti & incensi visi fuere, post visio euauit, &c.

Vah; quàm timenda ambitio, quæ tanto cum dâno Sanctorû etiam in cœtus se ingerit.

6.

Delrius disq. mag. lib. 6. c. 2. se. 3. q. 3. refert visionem similem ex litteris fidei dignissimæ sacerdotis an. 1599. Neapoli perscriptis; Cum quadam die sub noctem Fr. Tiberius (in Salernitano monasterio) inuiseret fratres, an in lecto de more accubuerint, transiit per triclinium, vbi vidit pleraq; lumina, & vocem audiuit hominis de superiore loco legentis, vidit plerosque ministrantes, tandem qui superioris locum tenebat facto super mensam signo sic locutus est. Ambitio & crapula duxerunt nos ad tartara. Et nunc etiam superest velut cicatrix in mensa, perinde ac si igne tacta esset.